

Fiskerne i Form af Havne paa Vestkysten. Indtil da maa Thyborønkanalen vedligeholdes, Fiskerne maa deroppe have et Sted, hvor de kunne ty ind og komme til at ligge under nogenlunde rolige Forhold, naar Vejret er haardt, og et Sted, hvorfra de i hvert Fald, om end det ikke gaar saa let for sig, kunne faa deres Fisk ført frem til Markederne i saa god en Tilstand som muligt. Det er altsaa vore Grunde til, at vi ikke have turdet gaa med til at holde op med Høfdebygningen og med de Arbejder, som dermed ere forbundne. Vi have ikke turdet paa tage os Ansvaret for, at Thyborønkanalen muligt lukkedes til eller i alt Fald blev ufarbar. Det vilde efter vor Opfattelse være utilbørligt over for vore Fiskere deroppe.

Jeg vil saa blot, inden jeg slutter, tillade mig at lyse lidt efter den ny Redningsdamper, som man har bebudet, at der vilde komme Forslag om. Jeg ved ganske vist, at Sagen ikke sorterer under Ministeren for offentlige Arbejder, men maaske den højtærede Minister dog kunde sige os noget om, hvorvidt vi i denne Samling kunne vente, at der vil blive stillet Forslag om at bygge en saadan Damper til, der saa muligt i Løbet af Sommeren kunde blive bygget færdig og optage sit Arbejde paa Vestkysten, naar Efteraarsstormene atter begynde. Jeg vil tillade mig at stille dette Spørgsmaal og haaber, at den højtærede Minister muligvis vil svare derpaa. For øvrigt har jeg ikke noget at tilføje, idet jeg omtrent fuldstændig kan slutte mig til de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds.

Jungersen: Ogsaa jeg er i det heldige Tilfælde at kunne slutte mig fuldt ud til de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds. Hans dygtige, vel gennemtænkte og paa forskellige Kommissionsbetænkninger grundede Foredrag gør det klart, at Betæneligheder ved at gaa til dette Forslag her om en landfast Havn ved Skagen virkelig ere til Stede. Ved Sagens 1ste Behandling her i Tinget drejede jo Diskussionen sig væsentlig om Anlæg af en landfast Havn ved Skagen ligesom om Høfdebygning nede paa Vestkysten ud for Thyborøn. Det var meget lidt, man talte om de to Foranstaltninger, der skulde særlig komme Fiskerne til gode paa Vestkysten, nemlig Molerne ved Hanstholm og Vorupør. Grunden til, at der blev talt saa lidt om

disse, og Grunden til, at der nu ogsaa ved 2den Behandling er blevet talt saa lidt om disse Moler, er selvfølgelig den, at man er fuldstændig enig om, at der er man inde paa den rette Vej til at gøre noget for at støtte Fiskerne i Udførelsen af deres farlige Erhverv. Derimod kan man ikke sige om Betydningen af en landfast Havn ved Skagen, at den særlig vil komme Fiskerne paa Vestkysten til gode, ja ikke en Gang Fiskerne paa Østkysten. I Fjor, da vi havde Skagenshavnen til Behandling, fremkom der netop et Andragende fra noget over 1,000 Fiskere fra hele Vestkysten af Jylland, Frederikshavn og Sæby om endelig ikke at anvende disse Penge til Anlæg af en landfast Havn ved Skagen, særlig ikke, dersom man ved Bygningen af denne Havn mente at ville gøre noget for at ophjælpe Fiskeriet. Jeg havde Lejlighed til for en Tid siden at tale med et af Kommissionsmedlemmerne fra den sidste Kommission, altsaa fra den af 1897, og spurgte da, om Skagboerne ikke vilde kunne være tjente med at faa en Mole, og at man indskrænkede Arbejdet ved Skagen dertil. Saa svarede dette Kommissionsmedlem: Ja, det vil jo kun give dem, hvad de have, de have jo en Mole i Naturforholdene deroppe, og derfor kan det ikke hjælpe, at vi gaa til at give dem en til, saa meget mere som det, hvis vi byggede denne ene Mole, vilde føre til, at den aldeles sandede til. Dermed mente han, som det ogsaa udtaltes i Betænkningen, at naar vi fik en Havn med to Moler, vilde Tilsandingen ikke faa saa overordentlig stor Betydning, men man vilde være i Stand til med de dygtige Sandpumpningsredskaber, vi nu have, at holde den nogenlunde fri. Det er et stort Spørgsmaal, om Skagens Fiskere egentlig i og for sig ogsaa ere glade ved at faa denne Havn ved Skagen, naar de ikke faa noget paa Vestkysten. Thi Skagboernes væsentligste Fiskefelt ligger jo paa Nord- og Vestsiden af Jylland, særlig om Sommeren. Da drage Skagboerne ud, helt ned til Hanstholmen endogsaa, for at drive Fiskeri med deres Fiskerkuttere, og selvfølgelig vilde det være af stor Interesse for dem, om de havde en Havn et eller andet Sted paa Vestkysten, hvor de kunne ty ind, dels med deres Fangst, dels ogsaa under urolige Vejrforhold. Om Vinteren ligger deres Felt heller ikke, i det mindste ikke med deres større Fiskefartøjer, ud for Skagen, det ligger snarere længere mod Syd ned ad Læsø til, og der have de jo Havne i tilstrækkelig Grad, dels ved Læsø, dels ved